

земенъ и небесенъ, между тѣхъ лежи географически атласъ, а наоколо сж расхвърлени много славянски вѣстници и всичко що е нужно за изучаването на географията и политиката. Около массата нарѣдени плетени сламени столове.

Въ единий жгълъ има голѣмъ тежяхъ, натрупанъ съ разни ракии -- амберия, мастика, сливовица, мента, цуйка, съ мѣстни вина и всѣкакви иностранны питиета, като захванешъ отъ портера до джина, отъ шампанското до абсента, донесени за чествувание и угощавание казавитѣ

Въ сѣщий жгълъ, по-нататкъ, къмъ средата, има билвардъ послѣ пиенето приятно е да помаха човѣкъ съ кия, а като помаха съ кия, приятно е да се подкрѣпи; тѣй съобразили въ казиното.

Въ другийтъ жгълъ разни сладка, песмети, шербети, шумка, калбаса, — кому каквото се иска, той него и ще поиска.

Въ третийтъ жгълъ кафе, чай и масички за играене на карти, на домино и шахмати.

Въ четвъртий тютювъ, цигари, пури, книжки цигарови, кибритъ и свѣщи, а около стѣвитѣ меки канапета, покрвти съ тъмно-червена материя отъ мѣсно издѣлие.

Съ една рѣчь, всѣкакви удобства за най-истинчегий вкусъ. За това и заведеннето се нарича казино. То толкова се ареса на жителитѣ, щото къмъ всѣкой ново-пристигналъ всички отъ мютесарифъ-паша до послѣдний хамалинъ преди всичко се обръщатъ съ въпроса: видѣхте ли нашето казино? бѣхте ли въ нашето казино?

Цѣлий день дѣцата, женитѣ и простийтъ народъ зяпатъ на зданието на казиното и не можтъ да му се начудятъ. Вътрѣ всѣкога е пълно съ гости: всѣки чорбаджия, всѣки еснафлия, всѣки чиновникъ счита за своя свѣщениа длъжностъ да отиде въ казиното за да почете вѣстници. То е станало любимий предметъ на Сливенци. За това и не можемъ да се не съгласимъ, че сливенскитѣ Българи далѣчь сж надминали вспчкитѣ други свои съотечественици въ образованието, политиката, въ обръщението съ хората, въ възгльда на работитѣ; Сливенъ,